

Udkast fra det ærede Udvalgs Side angaaer, indeholder det endeel Bestemmelser, som ere af en saa reen technisk Natur, at jeg ikke kan anfæe mig selv for fuldkommen competent til at bedømme dem, men jeg har fra mere competente Autoriteter søgt at forskaffe mig Oplysning om, om der kunde være nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa de Forslag, der her foreligge, og, uagtet jeg derefter i enkelte Retninger vel nærer nogen Tvivl, om ikke maaskee adskillige af disse Ændringer ere mindre hensigtsmæssige, har jeg dog ikke troet at burde fremsætte noget Ændringsforslag ved denne Leilighed, da Tiden dertil har været meget knap, men jeg forbeholder mig i Henseende til de mere underordnede Punkter nærmere at conferere med det ærede Udvalg og muligt ved 3die Behandling at fremkomme med Ændringer i saa Henseende.

Forsaauidt der ved Lovforslagets § 9 er gjort en Forandring i det oprindelige Udkast, troer jeg, at det havde været hensigtsmæssigere, om man netop havde beholdt de samme Udtryk, som der stod i Udkastet; jeg troer, at Meningerne derved langt mere vilde være enede. Det hed nemlig i Udkastet: „at Skibene skulde være forsynede med et efter den Fart, hvortil de ere bestemte, passende Antal Fartøier;“ dette troer jeg omtrent vilde svare til Hensigten.

Forsaauidt Redningsbøier angaaer, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det jo er Instrumenter, som optage meget liden Plads, og som egentlig ikke ere bestemte til Brug i saadanne Tilfælde, hvor der tilstøder selve Skibet nogen Ulykke, men nærmest kun for saadanne Tilfælde, hvor en enkelt Passager falder overbord, idet der da strax ved en sliq Redningsbøies Udkastelse kan staaes den Overbordfaldne et Punkt, hvorved han kan holde sig oppe saalange, til Hjælp kan ydes ham, og dette er vistnok en Forpligtelse, man med Billighed kan paalægge den, der sætter et til Passagertransport bestemt Dampskib i Fart, at han ogsaa træffer Foranstaltninger til for saadanne Tilfælde at have Redskaber forhaanden til paa den hurtigst mulige Maade at yde dem Bistand, som under sliqe Omstændigheder behøve den.

Lunde: Jeg troer, at det ærede Thing let vil see, paa hvilket ubestemt Gebet man besinder sig efter det, den ærede Ordfører anførte, at det nemlig skulde være et foreløbigt løst Skjøn, der skulde afgjøre, om man kunde finde Anledning til at foretage en virkelig Styrkeprøve med nogen enkelt Deel af Dampmaskinen. Det er jo klart, at et saadant Skjøn ikke kan have Meget at betyde, og maa blive høist forskjelligt, eftersom de Mænd, der skulde afgjøre dette Skjøn, kunde have forskjellige Ansuelser; men, naar man nu endeligt kommer dertil, at en saadan Prøve skal foretages, stiller der sig andre praktiske Vanskeligheder i veien, som ikke ere ubetydelige; naar der f. Ex. er Tale om at prøve et Stykke, som skal bære 100,000 Pd., er det Ord let udtalt, men det er sandeligt ikke saa let at tilvejebringe Redskaber, ved Hjælp af hvilke man kan forsøge, om ogsaa en saadan Styrke er tilstede; det vil i alle Tilfælde medføre en ikke ubetydelig Bekostning, som man igjen paalægger Cieren, Fabrikanten eller hvem det nu kan være, og dette vil gjøre den hele Sag endnu mere byrdefuld, end den allerede er. Jeg anseer saaledes Sagen for ikke at være uden Betydning, uden at jeg dog har dristet mig til, eller har fundet Anledning til selv at stille noget Forslag i modsat Retning, naar jeg ikke maatte finde, at Thinget samstemmede med mig.

Tscherning: Til § 8 har jeg intet Ændringsforslag stillet, fordi den eneste Ændring, jeg kunde ønske i samme, bedst kunde fremkomme ved at stemme mod hele Paragraphen. Jeg troer nemlig, at denne Paragraph giver en saadan Anledning til Vilkaarlighed, at man ikke bør lade den staae i Loven. Jeg saaer i dette Dilemma en Anledning til at udtale et Par Ord om det Hensyn i det Hele, hvorunder man bør bedømme alle Paragrapherne. Man skal nemlig huske paa, at vi ved at sætte altfor strenge præventive Bestemmelser ind i Loven, stille vor Industrie paa et ugunstigt Standpunkt ligeoverfor Udlandets. Det, her paalægges, vil man ikke kunne iagttage med Hensyn til Maskiner fra Udlandet; som komme med Attest for at være brugbare og gode, idetmindste har jeg saaledes forstaaet de øvrige Paragrapher af Loven; ligeledes vil man — jeg kan